

NUMĂR GRILĂ: 4

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 19 februarie 2024 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Prescripția extinctivă ca sancțiune de drept civil are ca efect:

- a) stingerea dreptului procesual la acțiune deoarece termenul general este de 3 ani;
- b) stingerea dreptului material la acțiune;
- c) stinge dreptul subiectiv civil.

2. Prescripției extinctive îi sunt aplicabile normele juridice:

- a) strict de ordine privată;
- b) parțial dispozitive;
- c) strict onerative.

3. Dreptul la acțiune în caz de anularea actului juridic:

- a) în cazul violenței morale curge din ziua în care aceasta a încetat;
- b) în cazul de erorii curge din ziua în care a fost descoperită deoarece este un moment subiectiv;
- c) în cazul dolului curge din ziua în care a fost descoperit dar nu mai mult de 18 luni din ziua încheierii actului juridic.

4. Stipulația pentru altul:

- a) este o excepție de la principiul irevocabilității a actului juridic civil;
- b) este o excepție de la principiul relativității efectelor actului juridic civil;
- c) este o excepție de la principiul forței obligatorii a actului juridic civil.

5. Un act juridic civil solemn trebuie să respecte forma:

- a) expres prevăzută prin voința comună a părților, sub sancțiunea nulității relative;
- b) autentică a actului notarial, sub sancțiunea nulității absolute;
- c) expres prevăzută de legiuitor, sub sancțiunea nulității absolute.

6. Cursul prescripției extinctive se suspendă cât timp:

- a) creditorul face parte din forțele armate ale României;
- b) cât timp soții sunt căsătoriți;
- c) cât timp debitorul ascunde în mod deliberat creditorului exigibilitatea creanței.

7. Pot face parte din categoria avânzilor-cauză:

- a) creditorii gajiști;
- b) terții de bună credință;
- c) moștenitorii unor bunuri determinate din succesiunea defunctului.

8. Actul de renunțarea la prescripția extinctivă:

- a) poate fi făcută de orice autoritate abilitată;
- b) este un act juridic de dispoziție;
- c) reprezintă un act de conservare.

9. În cazul unui act juridic cu cauză ilicită sancțiunea care se aplică este:

- a) în toate cazurile, nulitatea absolută;
- b) nulitatea absolută, cu condiția ca ea să fie comună părților sau, dacă nu este comună, cealaltă parte să fi cunoscut cauza ilicită ori, în funcție de împrejurări, să fi trebuit s-o cunoască;
- c) nulitatea relativă, cu condiția ca ea să fie comună părților sau cel puțin uneia dintre acestea.

10. Pe cale convențională părțile unui act juridic:

- a) pot modifica cauzele legale de întrerupere a cursului prescripției extinctive;
- b) stabilesc situațiile în care poate opera repunerea în termenul de prescripție extintivă;
- c) pot crea noi cauze de suspendare ale prescripției extinctive.

11. Un act juridic ce are ca obiect un bun individual determinat, ce aparține unui terț, este:

- a) valabil încheiat;
- b) sancționat cu reducțiunea, dacă cel care s-a obligat nu a asigurat transmiterea dreptului către cumpărător;
- c) lovit de nulitate absolută, pentru că cel care se obligă trebuie să fie titularul dreptului.

12. În timpul căsătoriei donațiile între soți sunt revocabile oricând prin voința soțului donator întrucât actul este:

- a) afectat de o condiție suspensivă mixtă;
- b) afectat de o condiție rezolutorie pur potestativă;
- c) afectat de o condiție rezolutorie potestativă simplă.

13. În situația unui act juridic afectat de un termen suspensiv, acțiunea în executarea unei obligații de a face, va curge din momentul în care:

- a) renunțării la beneficiul termenului stabilit exclusiv în favoarea creditorului;
- b) se va introduce reclamația administrativ prealabilă;
- c) părțile au încheiat actul juridic.

14. Eroarea asupra persoanei reprezintă viciu de consimțământ dacă:

- a) o anumită calitate a persoanei cocontractante nu este determinantă pentru încheierea actul;
- b) privește propria contraprestație;
- c) este esențială.

15. L, B și C sunt coproprietari asupra unei case din București pe care nu o locuiesc. L, căruia îi revine 75% din imobil, dorește să permită nepoatei sale, care a fost admisă la o facultate din același municipiu, să locuiască în respectiva casă timp de 2 ani și 9 luni (cât durează studiile), însă, coproprietarii săi nu sunt de acord. În această situație:

- a) L poate să încheie singur un contract de închiriere cu nepoata pe toată durata studiilor acesteia;
- b) L poate să încheie singur un contract de comodat cu nepoata, având ca obiect imobilul, pe toată durata studiilor acesteia;
- c) nu se poate solicita instanței partajul de folosință asupra imobilului.

16. Într-un contract de vânzare se stipulează clauza conform căreia, „în cazul în care cumpărătorul nu plătește, în termenul indicat la art. X din Contract, oricare dintre ratele/tranșele ce alcătuiesc prețul vânzării, acesta va fi desființat integral și de plin drept, cumpărătorul fiind de drept în întârziere prin simplul fapt al neexecutării obligației de plată”. Clauza ar putea produce următoarele efecte:

- a) contractul de vânzare se consideră că nu a fost niciodată încheiat;
- b) clauzele din contractul de vânzare referitoare la soluționarea diferendelor în caz de desființare a contractului încetează cu efect retroactiv;
- c) contractul încetează pentru viitor, caz în care vânzătorul poate declara exigibilitatea anticipată a ratelor/tranșelor de plată, cumpărătorul fiind decăzut din beneficiul termenului.

17. Orice lucrare:

- a) dacă este realizată de către altcineva decât proprietarul imobilului, în toate cazurile, intră în proprietatea celui care a edificat-o, iar dreptul de proprietate asupra terenului va trece la stat, cu constituirea unui drept de folosință în favoarea autorului lucrării;
- b) este prezumată a fi făcută de proprietarul imobilului, cu cheltuiala sa și că este a lui, până la proba contrarie;
- c) dacă este realizată de către altcineva decât proprietarul imobilului, acesta din urmă are dreptul, întotdeauna, indiferent de buna-credință sau reaua-credință a constructorului, să ceară obligarea autorului lucrării la desființarea acesteia.

18. Poate invoca în favoarea sa prevederile art. 937 alin.1 C.Civil:

- a) tertul dobânditor care, cu buna-credința, a dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
- b) detentorul precar care, cu buna-credința, a dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
- c) tertul dobânditor care, cu buna-credința, a dobândit bunul de la un detentor precar caruia adevăratul proprietar i l-a încredințat de bună-voie.

19. Dacă un terț beneficiar al unei stipulații pentru altul:

- a) nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră că nu a existat niciodată;
- b) acceptă stipulația după decesul promitentului, acceptarea rămâne fără efect;
- c) nu primește de la promitent prestația promisă, el poate solicita rezoluțiunea contractului pentru neexecutarea obligației de către promitent.

20. Subrogația:

- a) se produce de drept în folosul dobânditorului unui bun care îl plătește pe titularul creanței însoțite de o ipotecă asupra bunului respectiv;
- b) dacă este parțială, nu permite creditorului inițial, titular al unei garanții, să își exercite drepturile sale pentru partea neplătită din creanță cu preferință față de noul creditor;
- c) dacă este convențională, presupune, în toate cazurile, acordul creditorului inițial.

21. În caz de tulburare ori deposedare pașnică, acțiunea posesorie poate fi:

- a) exercitată și de către detentorul precar;
- b) introdusă de către cel ce exercită o posesie, viciată, indiferent de durata posesiei sale;
- c) introdusă numai împotriva proprietarului, în toate cazurile.

22. Soțul supraviețuitor care a acceptat succesiunea:

- a) dacă se recăsătorește, pierde dreptul de abitație, dar nu mai devreme de un an de la data deschiderii succesiunii;
- b) beneficiază de dreptul de abitație asupra locuinței ce face parte din succesiune, drept care se stinge la partaj, dar nu mai devreme de un an de la data deschiderii succesiunii;
- c) beneficiază de dreptul de abitație asupra locuinței ce face parte din succesiune, indiferent că ar fi titular al unui drept real de a folosi o altă locuință corespunzătoare nevoilor sale.

23. Dacă, la data executării obligației de a preda un bun individual determinat, debitorul nu este titularul dreptului ce trebuia transmis ori cedat:

- a) obligația de stinge;
- b) debitorul rămâne obligat să procure și să transmită creditorului dreptul de proprietate asupra bunului;
- c) debitorul nu răspunde pentru prejudiciile cauzate creditorului, obligația asumată nefiind una de rezultat.

24. Uzufuctuarul este titularul unui:

- a) drept de creanță;
- b) drept real, pe temeiul căruia el exercită atribuțiile "usus" și "fructus" asupra bunului care formează obiectul dreptului său;
- c) drept real accesoriu pe temeiul căruia el exercită atribuțiile "usus" și "fructus" asupra bunului care formează obiectul dreptului său.

25. Prestația stabilită prin clauza penală:

- a) poate fi cerută și în cazul în care executarea obligației principale a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
- b) poate fi redusă de către instanță, dacă este vădit excesivă față de prejudiciul ce putea fi prevăzut de părți la încheierea contractului, însă, numai cu condiția de a rămâne superioară obligației principale;
- c) nu poate fi cerută de către creditor decât dacă face dovada prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației principale.

26. Compensația:

- a) se deosebește de darea în plată, întrucât nu poate viza decât obligații bănești;
- b) invocată de către unul dintre debitori, profită celorlalți codebitori solidari pentru partea acestuia din datorie;
- c) reprezintă situația în care obligația se stinge, întrucât calitățile de creditor și debitor se întrunesc de către aceeași persoană în cadrul unui raport obligațional.

27. În cazul în care defunctul are doi fii, C1 care la rândul său are un fiu N1, și C2, care la rândul său are doi fii, N2 și N3, iar cei doi fii (C1 și C2) sunt nedemni, moștenirea se va împărți astfel:

- a) N1 culege o cotă de 1/3, N2 culege o cotă de 1/3, iar N3 culege o cotă de 1/3;
- b) N1 culege o cotă de 1/2, iar N2 și N3 câte o cotă de 1/3 fiecare;
- c) N1 culege o cotă de 1/2, iar N2 și N3 o cotă de 1/2 împreună.

28. Mandatul se prezumă a fi cu titlu gratuit:

- a) Când contractul se încheie între două persoane fizice;
- b) Numai dacă s-a stipulat astfel în contract;
- c) Dacă este dat pentru acte de exercitare a unei activități profesionale.

29. Constituie act de acceptare tacită a succesiunii:

- a) declarația autentică notarială de neacceptare;
- b) revocarea renunțării la moștenire, în cursul termenului de opțiune succesorală, dacă moștenirea nu a fost acceptată de alți succesibili care au vocație la partea care ar reveni renunțătorului;
- c) introducerea, în termen de trei ani de la data deschiderii moștenirii, a unei acțiuni prin care se solicită instanței să declare nedemnitățile.

30. În cazul în care unul din cei doi copii ai defunctului D renunță la moștenirea acestuia, iar celălalt decedează într-un termen de 14 luni de la decesul tatălui său, fără să exercite dreptul de opțiune succesorală:

- a) descendentul fiului decedat poate accepta succesiunea lui D în termen de un an de decesul tatălui său;
- b) descendentul fiului decedat ar fi trebuit să accepte succesiunea lui D în termen de un an de la decesul acestuia;
- c) creditorii fiului renunțător nu ar putea solicita revocarea renunțării.

31. Obligația de a presta întreținerea în cadrul contractului de întreținere este o obligație:

- a) Care poate fi înlocuită cu o obligație de a da;
- b) De a da;
- c) De a nu face.

32. În materia reprezentării succesoriale:

- a) beneficiază de reprezentare descendentul nepotului fiului renunțător;
- b) beneficiază de reprezentare descendentul fiului dezmoștenit al defunctului, dacă acesta era precedat la data deschiderii moștenirii;
- c) beneficiază de reprezentare descendentul fiului unchiului mare.

33. Consimțământul, într-un contract de întreținere, poate fi atacat numai pentru:

- a) Eroare, dol, violență, iar nu și pentru leziune;
- b) Dol, violență, leziune;
- c) Eroare, dol, violență și leziune.

34. În situația decesului lui D, căsătorit cu doi copii, C1 și C2, acesta din urmă renunțător cu doi descendenți (N1 și N2), vor moșteni cu următoarele cote:

- a) soția supraviețuitoare o cotă de 1/2 și C1 cu o cotă de 3/4;
- b) soția supraviețuitoare o cotă de 1/2, C1 cu o cotă de 3/8 și C2 o cotă de 3/8;
- c) soția supraviețuitoare o cotă de 1/2, C1 cu o cotă de 3/8, N1 cu o cotă de 3/16 și N2 cu o cotă de 3/16.

35. În termenul de opțiune succesorală, succesibilul poate:

- a) reveni oricând asupra opțiunii succesorale;
- b) solicita notarului competent să dispună efectuarea unui inventar al bunurilor din patrimoniul succesoral;
- c) solicita oricărui notar să dispună efectuarea unui inventar al bunurilor din patrimoniul succesoral.

36. Clauza prin care mandatul este declarat irevocabil:

- a) Este considerată nescrisă, întrucât mandantul poate oricând să facă să înceteze puterea de reprezentare pe care a conferit-o mandatarului;
- b) Îl obligă pe mandant să nu revoce mandatul, iar dacă acesta procedează la revocare, revocarea nu va fi eficientă;
- c) Îl obligă pe mandant să nu revoce mandatul, iar dacă procedează la revocare, aceasta va pune capăt puterii de reprezentare, însă mandantul va răspunde pentru încălcarea obligației de a nu-l revoca.

37. Mandatul este în interes comun atunci când:

- a) Mandatarul încheie actul juridic care formează obiectul mandatului cu sine însuși, în nume propriu, fiind împuternicit în mod expres în acest sens de mandant;
- b) Mandatarul contractează cu o terță persoană pe care tot el o reprezintă, fiind totodată cointerestat în executarea mandatului, întrucât numai astfel are dreptul la remunerație;
- c) Mandatarul, alături de mandant, este cointerestat în încheierea actului care formează obiectul contractului.

38. Contractul de întreținere este:

- a) Un contract aleatoriu, generator al unei creanțe incesibile și insesizabile, precum și al unei obligații de a face, susceptibilă de a fi transformată convențional sau judiciar într-o obligație de a da;
- b) Un contract aleatoriu, generator al unei creanțe cesibile și insesizabile, precum și al unei obligații de a face, susceptibilă de a fi transformată convențional într-o obligație de a da;
- c) Un contract aleatoriu, generator al unei creanțe incesibile și sesizabile, precum și al unei obligații de a face, susceptibilă de a fi transformată judiciar într-o obligație de a da.

39. A.P. a introdus la Judecătoria Iași o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat rezilierea contractului de locațiune încheiat cu pârâta Z S.R.L., și, ca urmare a rezilierii, evacuarea acestuia din imobilul închiriat. În motivarea cererii, A.P. a arătat că pârâta Z S.R.L. nu a mai achitat chiria aferentă ultimelor 3 luni, valoarea lunară a chiriei fiind de 20.000 lei. Având în vedere că imobilul închiriat se află în Mun. Iași, iar sediul pârâtei Z S.R.L. este în Mun. Pașcani:

- a) Judecătoria Iași va dispune disjungerea capătului de cerere având ca obiect rezilierea și va declina competența de soluționare a acestuia către Tribunalul Iași, rămânând investită doar cu capătul de cerere având ca obiect evacuare;
- b) Judecătoria Iași va declina cauza, în întregime, către Tribunalul Iași;
- c) Judecătoria Iași va dispune disjungerea celor două capete de cerere și va declina capătul de cerere având ca obiect rezilierea către Tribunalul Iași și capătul de cerere având ca obiect evacuarea către Judecătoria Pașcani.

40. Legea prevede un termen de 15 zile:

- a) pentru formularea cererii de reexaminare, în cazul în care cererea de chemare în judecată a fost anulată în procedura de verificare și regularizare, termen care curge de la comunicarea încheierii de anulare;
- b) pentru depunerea listei martorilor, în cazul în care proba a fost solicitată pe parcursul cercetării procesului, având în vedere că necesitatea acesteia a reieșit din cercetarea judecătorească și partea nu o putea prevedea, termen care curge de la încuviințarea probei;
- c) pentru formularea cererii de lămurire a hotărârii, în cazul în care aceasta privește o hotărâre a instanței de apel care, potrivit legii, nu este susceptibilă de recurs, termen care curge de la comunicarea hotărârii.

41. Curge de la pronunțare:

- a) termenul de 5 zile de formulare a recursului împotriva hotărârii prin care curtea de apel a constatat perimarea unui recurs aflat pe rolul său, într-un litigiu având ca obiect revendicare imobiliară;
- b) termenul de 30 de zile, de formulare a recursului împotriva încheierii prin care judecătoria a dispus suspendarea judecării unei cereri de partaj succesoral, pe motiv că niciuna dintre părți nu a răspuns la strigarea pricinii și nu se solicitase judecata în lipsă;
- c) termenul de 5 zile, de formulare a apelului împotriva încheierii prin care a fost admisă cererea de asigurare a probelor, dacă aceasta s-a soluționat cu citarea părților.

42. Competența teritorială:

- a) are caracter alternativ în cazul în care prin cererea de chemare în judecată se solicită de către un profesionist obligarea unui consumator la executarea obligației care izvorăște din contractul încheiat între părți, dacă în contract era prevăzut un loc al executării;
- b) are caracter exclusiv, în cazul în care se solicită, pe cale principală, împărțeala judiciară (partajul) unui bun imobil aflat în coproprietate pe cote-părți;
- c) are caracter exclusiv în cazul cererilor în rectificare tabulară.

43. A.B. a introdus la Judecătoria Iași o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea lui C.D. la plata unei sume de bani, reprezentând un împrumut nerestituit. La al doilea termen de judecată, din data de 02.05.2023, părțile sunt legal citate însă nu sunt prezente. În aceeași zi, înainte de ședința de judecată, prin registratură, A.B. a depus la dosar o cerere scrisă de renunțare la judecată. În această situație:

- a) instanța va rămâne în pronunțare la termenul respectiv cu privire la cererea de renunțare la judecată formulată în scris de A.B.;
- b) instanța va dispune suspendarea judecării cauzei, prin încheiere care poate fi atacată separat cu apel, în cazul în care niciuna dintre părți nu a solicitat judecata în lipsă;
- c) instanța va dispune amânarea cauzei, punând în vedere pârâtului ca până la termenul acordat să își exprime poziția față de cererea de renunțare formulată de reclamant, dacă prin aceasta s-a solicitat și judecata în lipsă.

44. Cu privire la numirea unui curator special de instanță, în procesul civil:

- a) instanța poate să numească un curator special, în cazul în care dispune citarea prin publicitate a pârâtului, dacă apreciază că această măsură este necesară pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil;
- b) curatorul va fi numit de instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță, dintre avocații din baroul care funcționează pe lângă aceasta, stabilind, totodată, și remunerația curatorului și modalitatea de plată a acesteia;
- c) instanța va numi din oficiu un curator special în cazul în care există un conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat, chiar dacă nu există un caz de urgență.

45. Declarația de abținere:

- a) dacă este formulată de judecătorul cu privire la care a fost formulată anterior o cerere de recuzare, se soluționează cu prioritate față de aceasta din urmă, iar dacă este respinsă, prin aceeași încheiere instanța se va pronunța și asupra cererii de recuzare;
- b) în cazul în care vizează un motiv de incompatibilitate de ordine publică, dacă este admisă, toate actele îndeplinite de judecătorul incompatibil sunt desființate de drept;
- c) se soluționează prin încheiere care se pronunță în camera de consiliu, fără prezența părților.

46. Intervine sancțiunea decăderii, ca regulă generală:

- a) în cazul în care pârâtul nu invocă prin întâmpinare excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată pentru neîndeplinirea de către reclamant a procedurii prealabile, în cazul în care legea prevede obligativitatea acesteia;
- b) în cazul în care reclamantul precizează, la al doilea termen de judecată, că înlocuiește cererea în constatarea existenței dreptului cu una în realizare, în condițiile în care acesta fusese legal citat la primul termen de judecată;
- c) în cazul în care reclamantul depune, odată cu cererea de chemare în judecată, copia unui înscris, cu mențiunea „conform cu originalul”, însă nu înfățișează la primul termen de judecată originalul, deși instanța i-a pus în vedere prin citație acest lucru.

47. Cu privire la nulitatea actelor de procedură:

- a) este adevărat că actele de procedură îndeplinite de cel care nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile;
- b) nu este adevărat că nulitatea care intervine în cazul nerespectării regulilor referitoare la compunerea completului de judecată nu este condiționată de existența unei vătămări;
- c) este adevărat că în cazul în care din citație lipsește indicarea instanței care soluționează procesul, intervine o nulitate necondiționată de existența unei vătămări a citației.

48. Cu privire la excepțiile procesuale:

- a) ca regulă generală, excepțiile relative pot fi invocate de partea care justifică un interes, cel mai târziu la primul termen de judecată după săvârșirea neregularităților procedurale, în etapa cercetării procesului și înainte de a se pune concluzii în fond;
- b) în cazul admiterii unei excepții care conduce la dezinvestirea instanței fără a fi soluționat fondul, instanța pronunță o încheiere interlocutorie;
- c) dacă pentru soluționarea excepției este necesară administrarea de probe, instanța va dispune, în toate cazurile, unirea excepției cu fondul.

49. Cu privire la introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane:

- a) în materie contencioasă, instanța dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane în cazul în care raportul juridic dedus judecății o impune, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b) cel introdus în proces va fi citat, odată cu citația comunicându-i-se încheierea prin care a fost dispusă introducerea sa în cauză, cererea de chemare în judecată, întâmpinarea, precum și înscrisurile anexate acestora;
- c) în materie necontencioasă, instanța poate dispune introducerea în cauză a altor persoane numai dacă legea prevede expres această posibilitate.

50. Termenul în cunoștință nu operează:

- a) în cazul în care reprezentantul legal sau convențional al părții, prezent la un termen de judecată, nu era împuternicit cu dreptul de a cunoaște termenul;
- b) în cazul în care, în deliberare, instanța dispune repunerea cauzei pe rol, apreciind că sunt necesare probe sau lămuriri noi;
- c) în toate cazurile în care partea este chemată la interogatoriu.

51. Spre deosebire de renunțarea la aplicarea pedepsei:

- a) în cazul amânării aplicării pedepsei, instanța stabilește durata sau cuantumul pedepsei, valorificând criteriile generale de individualizare (conform art. 74 C.pen.);
- b) pentru care legea nu înscrie sancțiunea revocării, în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, legea prevede numai revocarea obligatorie;
- c) pentru care legea nu înscrie remediul procesual al anulării, în cazul amânării aplicării pedepsei, anularea este numai facultativă.

52. Sub aspectul naturii juridice:

- a) conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii și comportarea sa sinceră în cursul procesului penal nu reprezintă circumstanțe generale atenuante legale de ordin personal;
- b) împrejurarea privitoare la săvârșirea faptei (prevăzute de legea penală) de trei sau mai multe persoane împreună poate constitui o circumstanță generală agravantă legală;
- c) pluralitatea intermediară reprezintă o formă a pluralității de infracțiuni, fiind o circumstanță generală agravantă legală de ordin personal, care se poate converti în circumstanță reală.

53. Este adevărat că:

- a) din punct de vedere subiectiv, tentativa nu este posibilă în cazul oricărei infracțiuni;
- b) este justificată fapta prevăzută de legea penală al cărei rezultat e consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută;
- c) epuizarea unei infracțiuni continuate are loc la data încetării acțiunii sau inacțiunii unice.

54. Sub aspectul naturii juridice:

- a) împiedicarea producerii rezultatului și împiedicarea săvârșirii infracțiunii sunt cauze generale, legale, personale de impunitate/nepedepsire a autorului unei tentative incriminate (tentativă imperfectă);
- b) infracțiunea continuă, infracțiunea complexă, infracțiunea de obicei și infracțiunea progresivă sunt forme de manifestare a unității legale infracționale, fără a reprezenta și cauze de agravare a pedepsei;
- c) excesul neimputabil de legitimă apărare și excesul neimputabil de stare de necesitate sunt cauze generale de excludere a infracțiunii, care reprezintă cauze de neimputabilitate de ordin personal.

55. Atunci când în structura celui de-al doilea termen al unei recidive postcondamnatorii se comite:

- a) un concurs de infracțiuni, ordinea de valorificare a cauzelor de agravare este: recidivă postcondamnatorie; concurs de infracțiuni;
- b) o infracțiune continuată, ordinea de valorificare a cauzelor de agravare este: infracțiune continuată; recidivă postcondamnatorie;
- c) o infracțiune cu reținerea unei circumstanțe generale atenuante, ordinea de valorificare a cauzelor de agravare este: recidivă postcondamnatorie; circumstanță atenuantă.

56. Este adevărat că:

- a) decretul de grațiere individuală nu poate fi revocat;
- b) amenda încasată anterior amnistiei postcondamnatorii se restituie;
- c) amnistia și grațierea sunt cauze care înlătură caracterul penal al faptei.

57. Complicitatea prin promisiune – formă a participației penale:

- a) este condiționată de îndeplinirea promisiunii de către participant;
- b) se poate realiza cu orice formă de vinovăție penală;
- c) este o complicitate morală, anterioară sau concomitentă.

58. În Partea generală a Codului penal român actual se prevede expres că:

- a) prin „pedeapsă concretă” se înțelege pedeapsa stabilită de instanță pentru fapta săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei;
- b) prin „lege penală” se înțelege orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanțe de urgență sau alte acte normative care la data adoptării lor aveau putere de lege;
- c) atunci când prin infracțiunea săvârșită s-a urmărit obținerea unui folos nepatrimonial, iar pedeapsa prevăzută de lege este numai amenda, limitele speciale ale zilelor-amendă se pot reduce cu o treime.

59. Pedepsa complementară a degradării militare:

- a) poate fi aplicată condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere pentru infracțiuni săvârșite cu intenție depășită sau din culpă, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea de cel puțin 5 ani și de cel mult 10 ani;
- b) se execută după executarea pedepsei principale privative de libertate (închisoare sau detențiune pe viață), indiferent de felul condamnării definitive a inculpatului (cu executare sau prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere);
- c) se aplică în mod obligatoriu condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață, indiferent de forma de vinovăție ce caracterizează infracțiunea săvârșită.

60. În Partea generală a Codului penal este reglementată în mod expres instituția:

- a) instigării neurmărite de executare;
- b) coautoratului impropriu;
- c) pluralității constituite de infractori.

61. Atât în cazul amânării aplicării pedepsei, cât și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere:

- a) singura ipoteză legală a revocării facultative a acestor măsuri este cea privitoare la comiterea unei noi infracțiuni din culpă în termenul de supraveghere (în condițiile legii);
- b) pe durata termenului de supraveghere, instanța poate dispune obligația de prestare a unei munci neremunerate în folosul comunității;
- c) efectele provizorii/imediate se produc de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare a inculpatului.

62. Este adevărat că:

- a) efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare nu sunt similare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare;
- b) unitatea subiectului pasiv nu mai constituie o cerință obligatorie pentru existența infracțiunii continuate;
- c) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Codul penal, în ipoteza în care constată existența unei condamnări definitive pentru o infracțiune continuă, instanța investită cu judecarea unor noi acțiuni sau inacțiuni care intră în conținutul constitutiv al aceleiași infracțiuni va proceda la recalcularea pedepsei, putând stabili o pedeapsă unică care să fie, după caz, fie egală, fie mai mare, fie mai mică decât cea pronunțată anterior.

63. Concepția promovată de legiuitorul Codului penal reflectă adoptarea:

- a) teoriei autorului mediat – în materia participației penale;
- b) unei definiții generale acordate faptei ce constituie infracțiune;
- c) sistemului incriminării nelimitate – în materia tentativei.

64. Atât în cazul unei infracțiuni progresive, cât și în cazul unei infracțiuni complexe:

- a) elementul subiectiv poate fi reprezentat de intenție, intenție depășită sau culpă;
- b) unitatea de subiect pasiv caracterizează aceste forme de unitate naturală de infracțiune;
- c) momentul epuizării are loc la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

65. NU este adevărat că:

- a) în cazul amenzii aplicabile persoanei fizice, numărul zilelor-amendă este cuprins între 30 de zile și 400 de zile (semnificând limitele generale ale zilelor-amendă);
- b) înlocuirea pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii are caracter facultativ, însă înlocuirea pedepsei amenzii (în caz de neplată cu rea-credință) cu pedeapsa închisorii are un caracter obligatoriu;
- c) pedeapsa complementară a publicării hotărârii definitive de condamnare se aplică după executarea pedepsei principale (privative sau neprivative de libertate).

66. NU este adevărat că:

- a) desistarea și împiedicarea producerii rezultatului atrag impunitatea autorului unei tentative neidonee (absurde);
- b) în cazul infracțiunii continuate și al infracțiunii complexe nu există pluralitate de infracțiuni;
- c) efectul cauzelor de neimputabilitate nu se extinde asupra participanților, cu excepția cazului fortuit.

67. În jurisprudența națională obligatorie s-a statuat că:

- a) în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, indiferent de forma de vinovăție manifestată, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii;
- b) atunci când pedeapsa amenzii se adaugă pedepsei închisorii, indiferent de temeiul acestei soluții, amenda penală se va executa, chiar dacă executarea pedepsei închisorii a fost suspendată sub supraveghere;
- c) în cazul revocării amânării aplicării pedepsei, urmate de suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale rezultante, termenul de supraveghere al suspendării se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus această soluție.

68. Reprezintă cauze generale de neimputabilitate:

- a) intoxicația involuntară completă și instituția denumită în doctrină „forță majoră”;
- b) constrângerea morală și minoritatea infractorului;
- c) cazul fortuit și legitima apărare.

69. Infracțiunea de abuz de încredere:

- a) se va reține în concurs cu infracțiunea de fals în declarații în sarcina lui X care, după ce a vândut unui terț un autoturism pe care îl deținea în baza unui contract de leasing, a declarat în scris în fața societății de leasing cu capital privat că autoturismul a fost, de fapt, furat;
- b) se poate reține în concurs ideal cu infracțiunea de distrugere;
- c) se va reține întotdeauna în concurs cu infracțiunea de înșelăciune, atunci când fapta este comisă în modalitatea dispunerii pe nedrept de un bun mobil.

70. Se va reține infracțiunea de vătămare corporală din culpă în cazul conducătorului unui autovehicul:

- a) care, prin nerespectarea prevederilor legale privind acordarea priorității de trecere pietonilor, produce un accident de circulație în urma căruia o persoană suferă leziuni traumatice care necesită pentru vindecare 60 zile de îngrijiri medicale;
- b) care, aflat sub influența băuturilor alcoolice și prin nerespectarea prevederilor legale privind acordarea priorității de trecere pietonilor, produce un accident de circulație în urma căruia o persoană suferă leziuni traumatice care necesită pentru vindecare 60 zile de îngrijiri medicale;
- c) care, pentru a opri un motociclist care anterior îl șicanase în trafic, îl urmărește și îl acroșează din spate împingându-l astfel spre trotuar, iar în urma acestei manevre motociclistul cade și suferă leziuni traumatice care necesită pentru vindecare 3-4 zile de îngrijiri medicale.

71. Infracțiunea de nedenunțare:

- a) se poate reține în sarcina celui care nu denunță o infracțiune deucidere la cererea victimei;
- b) se va reține întotdeauna în concurs ideal cu infracțiunea de favorizare a făptuitorului, întrucât orice nedenunțare este un act de favorizare;
- c) se reține în sarcina celui care nu denunță o infracțiune de tâlhărie calificată.

72. Constituie infracțiunea de fals în declarații:

- a) declararea necorespunzătoare adevărului în privința propriei identități prin folosirea unui act falsificat de identitate, declarare făcută de către o persoană în fața avocatului, în vederea producerii unor consecințe juridice pentru altul;
- b) declararea necorespunzătoare adevărului în privința existenței unei relații de rudenie cu privire la care nu există acte doveditoare, declarare făcută de către o persoană în fața notarului public în vederea producerii de consecințe juridice pentru altul;
- c) declararea necorespunzătoare adevărului în privința unei stări de fapt, declarare făcută de către martoră în fața instanței civile, în vederea producerii unor consecințe juridice pentru sine.

73. Infracțiunea de purtare abuzivă:

- a) se reține în concurs cu vătămarea corporală dacă s-a produs vreuna din urmările prevăzute de textul de lege care definește infracțiunea de vătămare corporală;
- b) este variantă de specie față de infracțiunea de cercetare abuzivă;
- c) nu poate fi reținută în sarcina femeii de serviciu care, în urma observațiilor care i se fac privind modul cum își îndeplinește sarcinile, lovește persoana care a angajat-o.

74. Infracțiunea de incest:

- a) are ca element material raportul sexual consimțit;
- b) nu poate fi comis între rude în linie directă;
- c) este o infracțiune contra libertății și integrității sexuale.

75. Va răspunde penal pentru infracțiunea de distrugere o persoană care, cu intenție:

- a) și-a incendiat propria mașină, fără să pună în pericol însă alte persoane sau bunuri;
- b) a împiedicat luarea măsurilor de conservare a unui bun imobil al altuia;
- c) a văzut, fără să intervină, dar apelând serviciul 112, cum autoturismul vecinului său este cuprins de flăcări, în timpul unei furtuni care făcea periculoasă ieșirea oricărei persoane din casă.

76. Infracțiunea de fals intelectual se consumă în momentul:

- a) falsificării înscrisului oficial cu ocazia întocmirii sale de către funcționarul public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- b) folosirii înscrisului falsificat;
- c) în care funcționarul transmite înscrisul unei persoane pentru a-l folosi în scopul în care a fost întocmit.

77. Infracțiunea de violare de domiciliu va fi reținută în varianta agravată dacă este comisă:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) prin efracție;
- c) prin folosire de calități mincinoase.

78. Y a furat un telefon mobil dintr-un magazin care comercializa telefoane și accesorii. A doua zi, Y i-a spus fratelui său, X, despre furt, iar acesta i-a spus că are nevoie de telefon și că îi va da 1000 de lei cu titlu de preț. Dacă Y a fost de acord, X primind telefonul, iar Y prețul:

- a) infracțiunea astfel comisă de X se pedepsește;
- b) fapta lui X nu constituie infracțiune;
- c) X nu răspunde pentru complicitate la infracțiunea de furt.

79. Infracțiunea de tulburare de posesie:

- a) presupune ca element constitutiv comiterea faptei prin inducerea în eroare a proprietarului bunului;
- b) poate avea ca obiect material un bun mobil;
- c) nu permite înlăturarea răspunderii penale prin împăcare.

80. Complicele la săvârșirea unei infracțiuni de omor:

- a) se pedepsește între limite de pedeapsă mai reduse decât cele ale instigatorului, deoarece complicitatea este o formă de participatie mai puțin gravă în raport cu instigarea;
- b) nu se pedepsește, dacă se constată că X, căruia i-a dat un cuțit ca să își ucidă prietenul, nu a mai comis fapta, deoarece X a pierdut cuțitul înainte de a începe comiterea ei;
- c) nu poate primi o pedeapsă mai mică decât autorul, chiar și în cazul în care complicele este și recidivist.

81. Fapta directorului unui magazin prin intermediul căruia A.N.A.F. valorifică în regim de consignatie bunurile confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, de a sustrage din cutia de valori a magazinului alăturat, în mod repetat, pe timp de noapte, prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă și prin folosirea unor chei mincinoase pe care le deține, diverse sume de bani, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- a) furt calificat în formă continuată;
- b) delapidare în formă continuată;
- c) abuz de încredere în formă continuată.

82. Infracțiunea de uz de fals:

- a) are ca obiect material doar un înscris oficial;
- b) nu presupune întotdeauna că autorul cunoaște caracterul fals al înscrisului folosit;
- c) se reține doar dacă acțiunea de folosire a înscrisului fals (în condițiile legii) se comite în vederea producerii unei consecințe juridice.

83. X a publicat un anunț fictiv online, pe un site de vânzări-cumpărări, prin care pretindea că are de vânzare o mașină de tuns iarba. Y, persoană interesată, a dat curs acestui anunț și, în urma discuției telefonice cu X, i-a transferat acestuia în cont suma de 1000 lei, urmând ca X să îi trimită mașina de tuns iarba. Observând că nu i-a fost livrat obiectul, iar X nu i-a mai răspuns ulterior la telefon, Y a făcut plângere la poliție. Fapta comisă de X:

- a) constituie infracțiunea de abuz de încredere;
- b) constituie infracțiunea de înșelăciune;
- c) nu constituie infracțiune, urmând ca situația să fie soluționată de instanța civilă.

84. Infracțiunea de abandon de familie se poate comite:

- a) atât printr-o acțiune, cât și printr-o inacțiune;
- b) doar printr-o inacțiune;
- c) atât cu intenție, cât și din culpă.

85. Judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță poate dispune, prin încheiere executorie de la pronunțare:

- a) Înlocuirea măsurii controlului judiciar cu măsura arestului la domiciliu;
- b) Revocarea măsurii preventive a arestării preventive;
- c) Prelungirea măsurii arestului la domiciliu, pentru o durată de cel mult 30 de zile.

86. Intervine un caz de nulitate relativă a sentinței:

- a) Atunci când judecarea cauzei în primă instanță a avut loc în absența inculpatului, inculpat care a solicitat să fie judecat în lipsă;
- b) Atunci când judecarea cauzei în primă instanță a avut loc în ședință publică deși, inculpatul fiind minor, judecata ar fi trebuit să se desfășoare în ședință nepublică;
- c) Atunci când judecarea cauzei privind pe inculpat a avut loc fără participarea procurorului, deoarece acesta fusese recuzat, iar recuzarea fusese admisă de către instanța de judecată.

87. Va fi respinsă întotdeauna ca inadmisibilă:

- a) Contestația formulată de către persoana vătămată împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului formulată de către procuror;
- b) Contestația formulată de către inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de arest la domiciliu formulată de către procuror și a dispus luarea măsurii controlului judiciar față de inculpat;
- c) Contestația formulată de către procuror împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului formulată de către procuror considerând că nu există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale.

88. Spre deosebire de acordul de recunoaștere a vinovăției, în cazul procedurii abreviate în caz de recunoaștere a învinuirii:

- a) Reducerea limitelor pedepsei închisorii cu 1/3 este obligatorie;
- b) Asistența juridică a inculpatului este obligatorie;
- c) Inculpatul ar putea solicita schimbarea încadrării juridice.

89. Schimbarea încadrării juridice:

- a) Nu poate fi realizată de judecătorul de cameră preliminară în procedura de soluționare a plângerii împotriva soluției de clasare;
- b) Nu poate fi realizată de către instanța de fond, dacă prin aceasta s-ar ajunge la o încadrare mai gravă pentru inculpat;
- c) Nu poate fi realizată din oficiu în cursul procedurii de judecată în cazul recunoașterii învinuirii.

90. Plângerea împotriva soluției de clasare:

- a) Poate fi formulată doar de către partea civilă sau de persoana vătămată, în termen de 20 de zile de la data la care le-a fost comunicată ordonanța de clasare;
- b) Formulată de către inculpat, va fi întotdeauna respinsă ca fiind lipsită de interes;
- c) Va fi soluționată, în primă fază, de Prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, dacă soluția de clasare a fost dispusă de către prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași.

91. Încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea împotriva unei soluții de clasare (clasare dispusă după punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpat) și a dispus începerea judecării:

- a) Nu mai poate fi contestată, fiind definitivă;
- b) Reprezintă un preambul al actului de sesizare a instanței, urmând ca, în baza acesteia, să se întocmească rechizitoriul;
- c) Poate fi contestată în termen de 3 zile de la comunicare, cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, precum și cu privire la soluția de începere a judecării.

92. Atât măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune, cât și cea a arestării preventive:

- a) Pot fi luate, în faza de urmărire penală, și de către procuror, prin ordonanță motivată;
- b) Pot fi prelungite, succesiv, în faza de cameră preliminară;
- c) Pot fi dispuse, pentru prima dată, direct în faza de cameră preliminară.

93. Reprezintă mijloace de probă:

- a) Percheziția domiciliară și expertiza judiciară;
- b) Declarația de martor și procesul-verbal de percheziție domiciliară;
- c) Raportul de expertiză judiciară și audierea persoanei vătămate.

94. Constatarea, dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta există, constituie infracțiune și că a fost săvârșită de inculpat, este necesară:

- a) Ori de câte ori se dispune punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) Ori de câte ori se dispune renunțarea la aplicarea pedepsei;
- c) Ori de câte ori se dispune renunțarea la urmărire penală.

95. Dreptul de a consulta dosarul cauzei:

- a) Poate fi exercitat și de către avocatul părților și subiecților procesuali principali;
- b) este prevăzut și poate fi exercitat doar distinct de dreptul de a obține fotocopiile după înscrisurile din dosarul cauzei;
- c) în cazul suspectului, nu poate fi restricționat în faza de urmărire penală.

96. Reluarea urmăririi penale după suspendare:

- a) Poate fi dispusă de către organul de urmărire penală care efectuează urmărirea penală în cauză;
- b) Nu poate fi dispusă niciodată în faza urmăririi penale în personam;
- c) Nu se mai dispune dacă a intervenit decesul inculpatului.

97. Este întotdeauna obligatorie asistența juridică:

- a) În faza de urmărire penală, pentru inculpatul major față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune de viol, având în vedere că pedeapsa prevăzută de lege pentru aceasta este închisoarea mai mare de 5 ani;
- b) În faza de cameră preliminară, pentru inculpatul minor, chiar dacă nu este supus vreunei măsuri preventive;
- c) În faza de urmărire penală, doar pentru inculpatul minor, nu și pentru suspectul minor.

98. Reprezintă un termen procedural imperativ:

- a) Termenul de 3 zile în care cererea de confirmare a redeschiderii urmăririi penale trebuie să fie înaintată judecătorului de cameră preliminară;
- b) Termenul de 30 de zile pentru care judecătorul de drepturi și libertăți poate dispune măsura arestării preventive în faza de urmărire penală;
- c) Termenul de 30 de zile de la pronunțarea minutei, în care trebuie redactată hotărârea judecătorească.

99. Dacă partea civilă a solicitat suspendarea judecării pe motiv că suferă de o boală gravă care o împiedică să participe la judecată, instanța va dispune:

- a) Suspendarea judecării, dacă în urma unei expertize medico-legale se constată imposibilitatea părții civile de a participa la judecată;
- b) Punerea în discuția contradictorie a părților. persoanei vătămate și procurorului, a cererii astfel formulate, urmând a se pronunța ulterior;
- c) Admiterea cererii, dacă se constată că aceasta nu ar putea fi audiată prin videoconferință – caz în care asistența juridică a părții civile este obligatorie.

100. În cazul procedurii simplificate ca urmare a recunoașterii învinuirii:

- a) Instanța, soluționând cauza, ar putea dispune inclusiv o soluție de achitare a inculpatului;
- b) Nu mai poate exista etapa cercetării judecătorești;
- c) Nu se mai dă citire actului de sesizare al instanței.